

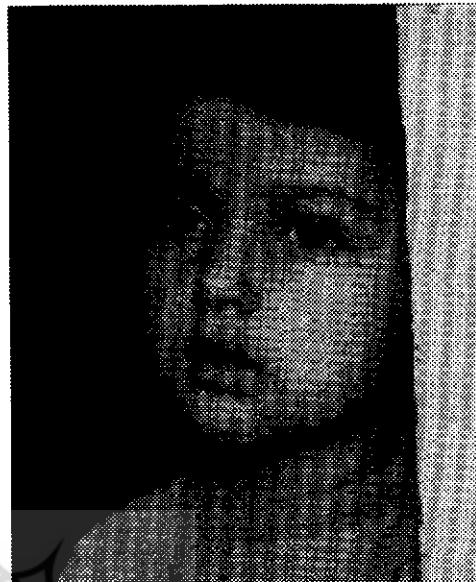
در بخش سوم این سلسله مباحث، از حقوق کودک در دوره ولادت و نوزادی سخن به میان آمد و از جمله به شناسایی حق تابعیت خانوادگی، تأمین امنیت شخصی و اجتماعی فرزند و تلقین شعائر دینی به نوزاد اشاره شد. در این شماره حق انتخاب نام نیکو برای فرزند به تفصیل مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

۴- انتخاب نام شایسته برای کودک :
 نامگذاری نوزاد با نامهای نیکو، حق دیگر کودک است.^۱ امام رضا علیه السلام از نام نیکو به عنوان احسان و نیکی در حق فرزند یاد می‌کند و می‌فرماید:
 أَوْلُ مَا يَبْرُرُ الرَّجُلُ وَلَدَهُ أَنْ يُسَمِّيَ إِاسْمَ حَسَنٍ
 فَلَيُخْسِنَ أَخْدَكُمْ أَسْمَ وَلَدَهُ^۲

«نخستین احسان و نیکی که پدر در حق فرزندش روا می‌دارد انتخاب نام زیبا برای اوست. پس لازم است هر یک از شما نام نیکو برای فرزند خود انتخاب کند.»

نام نیکو بهترین هدیه‌ای است که هر نوزاد در روزهای اول زندگی از پدر و مادر خود می‌گیرد. نامی که همیشه با اوست و از او جدا نمی‌شود و همواره در شخصیت فردی و اجتماعی اش مؤثر است.

در اصل سوم اعلامیه جهانی حقوق کودک و در ماده ۷ کنوانسیون حقوق کودک حق داشتن نام برای کودک تصریح شده است. در اصل سوم اعلامیه آمده است: "کودک باید از بدو تولد صاحب اسم و ملیت گردد." همچنانکه در ماده هفتم کنوانسیون آمده است: "تولد کودک بلا فاصله پس از به دنیا آمدن ثبت می‌شود و از حقوقی مانند حق داشتن نام، کسب تابعیت و در صورت امکان شناسایی والدین، قرار گرفتن

نگرشی بر

حقوق کودک

از دیدگاه

اسلام

حجت الاسلام والمسلمین
دکتر بهرام محمدیان

شوند و در مراقبت و نگهداری از او بیشتر بکوشند.

امتیازی که بین اسلام و زریسوم جاھلی در نامگذاری وجود دارد این است که در اسلام به نامگذاری با نامهای زیبا سفارش شده و از نامهای پست و زشت نهی شده است. اگر پدر نام زشت یا زننده‌ای را برای فرزند خود انتخاب کند، قطعاً به شخصیت و حیثیت او لطمہ وارد ساخته است. نام خوب، به منزله حیثیت و اعتبار فرزند است و نام سبک، زننده و مضحك که او را در معرض استهزاء و تحقیر دیگران قرار می‌دهد، در روی عقدۀ روانی ایجاد می‌کند. یکی از متخصصان روان‌شناسی کودک در مقاله‌ای تحت عنوان "حق نام و حق تابعیت" می‌نویسد: "نام بسیار بالاتر از یک برقچسب و یا یک عنوان خاص است. نام نشانه شخصیت و هستی جداگانه هر فردی است ... در تحلیلی که اینیاس میرسون "فلسفه فرانسوی راجع به وظيفة اجتماعی نام به عمل آورده، اهمیت آن را در جوامع باستانی نشان داده است. او می‌نویسد: کودک پیش از آنکه اسمی برای او تعیین گردد، وجود ندارد. نام، هم نمودار شخصیت و استقلال فرد است و هم شخصیت و استقلال فردی به انسان می‌بخشد.

نام برای جایگاهی که یک گروه برای فرد قائل است و برای حمایتی که یک گروه برای فرد تأمین می‌کند، وسیله سنجش به شمار می‌رود. مثلاً دورانی که در آن امضاء اندک‌اندک اعتبار پیدا کرده، دوران مهمی است. نام نمودار و بخشندۀ نوع بسیار خاصی از هویت به فرد انسانی است. وقتی نام یکی از اجداد کودک به وی داده می‌شود مثل این است که به حیات نیای او نوعی دوام و استمرار بخشیده می‌شود و

تحت سرپرستی آنان بخوردار می‌باشد." اما از نظر اسلام حق کودک تنها با نامگذاری به یک نام - هر چه باشد - ایقا نمی‌شود، بلکه در اسلام تأکید و سفارش شده است که: "حق کودک این است که نام نیکو و زیبایی برای کودک انتخاب نمایند."

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم در جواب پدری، وظیفه او را در قبال فرزندش چنین بیان می‌کند: "تُخَيِّنَ أَسْمَهُ وَآدَبَهُ وَوَضْعَهُ مَؤْضِعًا حَسَنًا."^۲ "اور نام نیکو بگذارد و اور ابه نیکی تربیت کند و به کاری شایسته بگمارد."

موضوع نامگذاری در نظام تربیتی اسلام دارای اهمیت فوق العاده‌ای است، تا آنچا که سفارش می‌کند بهتر است قبل از ولادت فرزند نیز نام نیکوبی برایش انتخاب شود.

حضرت علی عليه‌السلام می‌فرماید: "سَمُّوا أَنْوَلَادَكُمْ قَبْلَ أَنْ يُولَدُوا فَإِنَّمَا تَذَرُّوا أَذْكَرِ أَمْ أَنْتُمْ فَسَمُّوْهُمْ بِالْأَسْمَاءِ الْتِي تَكُونُ لِذَكْرِ الْأَنْوَافِ فَإِنَّ أَشْفَاطَكُمْ إِذَا أَقْوَمْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَمْ تَسْمُوْهُمْ يَقُولُ السَّقْطُ لِأَبِيهِ: الْأَسْمَائِتِينِ؟ وَقَدْسَمَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مُخْسِنًا قَبْلَ أَنْ يُولَدَ."^۳ فرزنداتان را قبل از ولادتشان نامگذاری کنید. اگر نمی‌دانید فرزندتان پسر است یا دختر، نامی برایش انتخاب کنید که مناسب بین دختر و پسر باشد؛ زیرا بچه‌ای که از شما سقط می‌شود و برایش نام ننهاده‌اید، آنگاه که با شما در روز قیامت ملاقات نماید، به پدرش می‌گوید: جرا برای من نام ننهادی، مگر پیامبر خدا (نوه خود) را پیش از تولد محسن نام ننهاده بود؟"

اهتمام به انتخاب دو نام احتمالی برای کودک در زمان پیش از تولد، موجب می‌شود تا والدین نسبت به کودکشان احترام ویژه‌ای قائل

حضرت نام زنی را که "عاصیه" (سرکش) بود به جمیله (زیبا) تغییر داد.^۹ و بر مردی که به او "بغیض" (کینه توژ) می‌گفتند، نام "حیب" گذارد.^{۱۰}

نام نیکو و زیبا در عین حال که سبب می‌شود تا کودک مورد احترام و تکریم قرار گیرد و از طریق نامهای خوب و امید بخش بهترین پیامهای تربیتی در گوش جان وی تکرار شود، از سوی دیگر بروز دهنده نوع تفکر و علائق فکری و روحی خانواده‌هاست. بدینجهت در اسلام به استفاده از نامهایی که نشان از هویت دینی و اعتقادی دارد، و یا الهامبخش و امیدآفرین و حامل پیام و فرهنگ اصیل انسانی و اسلامی است، تأکید شده است و بهترین و نیکوترين نامها، آنهاي هستند که "در بردارنده عبودیت الله جل شأنه باشند. مانند عبدالله، عبدالرحمن و مانند آن، و بعد از آن نام پیامبران و ائمه علیهم السلام و بهترین آنها نام «محمد» است".^{۱۱}

حضرت امام باقر علیه السلام فرمودند: "اصدق الأنساء ما شمن بالثبوتية و أفضلها آسماء الأنبياء".^{۱۲}

"راست‌ترین نامها آن است که بر بندهای الهی دلالت نماید و برترین نامها اسمی پیامبران است".

از پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم نیز روایت شده است که فرمودند: "هیچ خانواده‌ای نیست که در بین خود نام پیامبر خدایی را داشته باشد، مگر اینکه خدای عزوجل هر صبح و شام فرشته‌ای را به خانه‌شان فرستد که آنان را تقدیس نماید".^{۱۳}

چنانکه از جوامع روایی شیعی بر می‌آید از میان نامهای همه پیامبران و اولیائی الهی نام

یا اینکه کودک به صورت نیای خودش در می‌آید".^{۱۴}

پیش از بعثت پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم، اعراب جاهلی فرزندانشان را به نامهای حیواناتی مانند. سگ، پلنگ و بوزپلنگ می‌نامیدند. البته با صدمت‌آسف هنوز هم برخی از اعراب و جوامع دیگر نیز که از فرهنگ انسان‌ساز اسلام بیگانه‌اند، از این‌گونه نامها استفاده می‌کنند.

راستی کسی که در تمام عمر با کلمة شوارتز (= سگ سیاه) مورد خطاب قرار گرفته و تحقیر می‌شود، آیا خلق و خوی حیوانی وجودش را نمی‌گیرد؟^{۱۵}

باید از نهادن نامهای ناشایست و عجیب اجتناب نمود، زیرا این نامها باعث سرافکنندگی و پیدایی عقده حقارت در کودک می‌شود. در روایتها می‌خواهیم که رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نامهای رشت و ناپستد را تغییر می‌دادند و به جای آنها نامهای نیکو می‌گذارند. امام صادق علیه السلام من فرماید: "کان رسول الله (ص) یُعَيِّنُ الْأَسْمَاءَ الْقَيْسَرَةَ فِي الْرِّجَالِ وَالْبَلَدَانِ".

رسول خدا (ص) نامهای رشت و نامناسب اشخاص و سرزمینها را تغییر می‌دادند.

برای نمونه مواردی از لابلای متون تاریخی را یادآور می‌شوم:

مردی که خادم بتکده بود بعد از مشاهدة حادثه‌ای خدمت رسول خدا(ص) رسید و اسلام آورد. پیامبر (ص) از نام او پرسید. مرد گفت: نام من "غاوی بن ظالم" (گمراه پسر ستمگر) است. حضرت نام او را به راشد بن عبد الله (هدایت یافته فرزند بنده خدا) تغییر داد.^{۱۶}

مقدس و زیبای حضرت محمد صلی الله علیه وآلہ وسلم و از میان نامهای همه زنان، نام دختر ارجمند او، حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها، بهترین، زیباترین، روشنترین و روشنگرترین نامهای آسمانی است. هر کوکدکی که با این نامهای مقدس و با این گونه نامهای پرافتخار و درخشان، نامیده شود در طول عمر، در هر شب‌نوروز، دهها مرتبه با این نام زیباگوش و هوشش نوازش می‌یابد و در صورتی که برای او به خوبی تبیین کنند و توجه نماید، خود را در لباس آراسته همنام والای خود می‌بیند و به داشتن چنین نام و همنامی افتخار می‌کند و برخود می‌بالد و به راه و رسم و سیره و روش او می‌گراید و در نهایت به همراهی او به بلندترین اوج شرف و کرامت می‌رسد. در دنیا به نام او محترم و سرافراز زندگی می‌کند و در آخرت با شفاعت او و در جوار آنس و رحمت حق قرار می‌گیرد و در طول زندگی خود را وابسته جمع بزرگ و فداکار خدای پرستان و نیکان می‌داند و در مسیر زندگی احساس تنهایی و بی‌پناهی نمی‌کند.

البته آنچه در لابلای این بحث به وضوح به چشم می‌خورد، موضوع تکریم و رعایت احترام کوکد است که به عنوان یک حق مسلم بر ذمّة والدین و دیگران است. در کنار ارج گذاری به مقام و منزلت کوکد، اسلام توجه به نیازهای معنوی و تأمین احتیاجات روانی کوکد را به طرز طریقی پیش‌بینی نموده است. زیرا دوره کوکدکی مهمترین دوره زندگی بشر است و این دوره، دوره شکل‌پذیری و اثرپذیری اوست. در این دوره مهمترین عوامل مؤثر در رشد و تکامل شخصیت کوکد، محیط، اولیاء و اطرافیان او هستند.^{۱۴} شاید به همین دلیل

است که پیامبر اسلام صلی الله علیه وآلہ وسلم فرموده‌اند: "وقتی نام فرزندتان را می‌برید، او را گرامی بدارید و جای نشستن او را وسیع قرار دهید و نسبت به اوروپرش نکنید".^{۱۵}

شبیه این سخن را از امام رضا علیه‌السلام می‌شنویم که فرمود: هر گاه نام فرزندتان را "محمد" گذارید، او را اکرام و احترام نمایید، در مجلسی که وارد می‌شود جا برایش بگذاشید و هیچ‌گاه چهره به رویش ترش نکنید.^{۱۶}

"فروید" یکی از روان‌شناسانی است که درباره عقده‌های روانی و علل ایجاد آن مطالعات عمیقی دارد. او یکی از علتهای عقده روانی را

متون اسلامی وارد شده است، برای استفاده خوانندگان محترم، مخصوصاً پدران و مادران جوان یادآوری می‌کنیم:

۱ - نامهایی که نشانه بندگی خداوند متعال هستند: عبدالله، عبدالرحمن، عبدالقادر، عبدالرحیم، ...

۲ - اسمای انبیاء: محمد، عیسی، موسی، ابراهیم، نوح، یوسف، یونس، یعقوب، داود، یحیی، زکریا، داتیان

۳ - نمونه‌ای از اسمای و القاب پیامبر اسلام (ص): محمد، احمد: ابوالقاسم، ابوالمکارم، امین، حبیب، حامد، رفیع، رشید، طاهر، طیب، طاهما، یاسین و محسن

۴ - نمونه‌ای از اسمای و القاب حضرت علی علیه السلام: علی، ابوالحسن، ابوالحسین، اسدالله، امیر، حیدر، سعید، ضیاء، صدیق، قاسم، مرتضی، یعقوب، ...

۵ - نمونه‌ای از اسمای و القاب فاطمه زهرا سلام الله علیها: فاطمه (پاک، به دور از هر بدی)، زهرا (درخشان)، بهجت (شادی آور)، تقیه (پرھیزکار)، تقیه (پاکدامن)، هسایه (گوارا)، حبیبه (دوست، محبوب)، حورا - حوریه (زن بهشتی)، راضیه (خشندو)، مرضیه (پستنده)، طاهره (پاکدامن)، بتول (پاکیزه)، ریحانه (گل خوشبوی)، زهره (شکوفه)، زکیه (پاکیزه)، جمیله (زیبا)، صابرہ (شکیبا)، صدیسه (راسنگر)، عارفه (خداشناس)، عذرنا (دوشیزه)، فاضله (درخور ستایش)، کریمه (بزرگوار)، کوئنر (خیرفاوان)، کوکب (ستاره)، محدثه (کسی که آوای فرشتگان را می‌شنود)، مشکات (چراغ نورانی)، مخصوصه

عبارت از محترم نبودن فرد در برابر دیگران می‌داند. به منظور جلوگیری از پدیدآیی این آسیب روانی، یکی از راهها، انتخاب نام نیکو و مرااعات احترام کودک است.

نکته دیگری که در لابلای متون اسلامی یا آن مواجه می‌شویم، موضوع انتخاب "کنیه یا لقب" برای فرزندان است که ائمه علیهم السلام بدان توصیه کرده‌اند و هنوز نیز در بین مسلمانان عرب زیان مرسوم است. یکی از دلایل انتخاب کنیه برای فرزندان را امام باقر علیهم السلام چنین می‌فرماید: "ما برای فرزندانمان در کوچکی کنیه" می‌گذاریم تا القاب استهزا آمیزی به آنان گفته نشود".^{۱۷}

شاید برخی از موضوع انتخاب کنیه به عنوان یک رسم ملی عربی یاد کنند، اما آنچه مسلم است در میان ائمه معمصومین علیهم السلام و علمای اسلامی حتی علمای شیعی ایرانی نیز این امر مرسوم و رایج بوده است و آن نیز در بیوتات اهل علم این سنت مرااعات می‌شود. در نامگذاری علاوه بر دقت در انتخاب نام نیک و شایسته، اجتناب از انتخاب نام ستمگران و جباران و یا اهل کفر و همجین تأثیر نپذیرفتن از فرهنگ بیگانگان، باید مواظبت کنیم تا نامی بر روی فرزندمان بگذاریم که پا به پای رشد سنی و عقلی، آن نام نیز طرقیت بزرگی را داشته باشد. به طور مثال برخی از اسمای شاید در کودکی خوشایند باشند، اما وقتی کودک با به سن جوانی می‌گذارد و القاب و عنوانین اجتماعی می‌گیرد، آن اسمای کودکانه می‌نماید و با صاحب اسم و عنوان تناسب ندارد.

در پایان این بخش به رغم طولانی شدن، فهرستی از اسمای انبیاء و اولیای الهی را که در

منابع و مأخذ:

- ۱- تحریرالوسیله، جلد ۲، صفحه ۳۰۸، امام خمینی (ره)
- ۲- محجۃ البیضاء، جلد ۲، صفحه ۶۶، فیض کاشانی (ره)
- ۳- فروع کافی، جلد ۶، صفحه ۴۸، شیخ کلینی (ره)
- ۴- بحارالانوار، جلد ۱۰۱، صفحه ۱۲۸، علامہ مجلسی (ره)
- ۵- خانم هلن گراتیو آلفاندری، مجله پیام یونسکو، بهمن ۱۳۵۷، صفحه ۲۷-۲۹
- ۶- نامنامه نیکان، صفحه ۴، حسین درگاهی لدقرب الاستناد، صفحه ۴۵
- ۷- اسدالغایبة، جلد ۲، صفحه ۱۴۹، ابن اثیر
- ۸- اسدالغایبة، جلد ۳، صفحه ۷۶، ابن اثیر
- ۹- اسدالغایبة، جلد ۱، صفحه ۲۰۲، ابن اثیر
- ۱۰- تحریرالوسیله، جلد ۲، صفحه ۳۰۸، امام خمینی (ره)
- ۱۱- وسائل الشیعه، جلد ۱۵، صفحه ۱۲۴، شیخ حر عاملی
- ۱۲- بحارالانوار، جلد ۱۰۱، صفحه ۱۲۹، علامہ مجلسی
- ۱۳- روان‌شناسی کودک، صفحه ۴۶۵، دکتر جلالی
- ۱۴- جامع الاخبار، صفحه ۱۲۴، ناشناس از علمای قرن هفتم
- ۱۵- بحارالانوار، جلد ۱۰۱، صفحه ۱۲۸، علامہ مجلسی
- ۱۶- وسائل الشیعه، جلد ۱۵، صفحه ۱۲۹، شیخ حر عاملی

(به دور از گناه)، نجمه (ستاره)، نوریه (تورانی)، وجیهه (آبرومند، زیبارو)، وحیده (یگانه) اسمی برخی از بانوان مورد احترام در قرآن و روایات اسلامی: مریم، آسمیه، آمنه، خدیجه، هاجر، سارا، نرگس، سکینه، زبانه، زینب، کلثوم، صغیری، گبری، حمیده، سمانه، حدیث، سمیه، فهیمه، مکرمه، فریده، نمونه‌ای از اسمای و القاب ائمه معصومین علیهم السلام: حسن، حسین، حجت، مجتبی، شریف، احسان، عبدالصالح، محجوب، مبارک، سجاد، عادل، زین العابدین، باقر، مصباح، جعفر، صادق، فاضل، کاظم، رضا، حمید، رضی، تقی، ابوالفضل، مختار، تقی، هادی، ابو صالح، مهدی، پیوند ۲۳